

[Energiministeren]

me, halmfyr, biogas eller lignende, ikke kan pålægges en sådan tilslutningspligt eller -bidrag. Samme bestemmelse gælder for bygninger, der ikke har installeret et vandbåret opvarmningssystem, og det er jo typisk elvarmeområder. Generelt gælder i øvrigt, at der skal gives en frist på ni år ved krav om omstilling til kollektiv opvarmning.

Jeg kan som konsekvens af ovennævnte synspunkter ikke gå ind for at ophæve kommunernes adgang til at tinglyse tilslutningspligt på de ejendomme, som er omfattet af en sådan. Af hensyn til nye ejere eller lejere af en ejendom finder jeg det tværtimod væsentligt, at der ikke hersker tvivl om, hvorvidt ejendommen er pålagt tilslutningspligt eller ej.

Men på ét punkt er jeg parat til at støtte forslaget, nemlig med hensyn til det forbud mod etablering af elvarme i områder med kollektiv forsyning, som Energiministeriet i 1988 pålagde kommunerne at gennemføre, og det er af den simple grund, at det i dag er unødvendigt. Kommunalbestyrelserne kan allerede i dag, hvis det skønnes nødvendigt til gennemførelse af varmeplanlægning, bestemme, at elvarme ikke må etableres i bestemte områder. Det generelle forbud forekommer mig derfor at være uden betydning og kan som led i en afbureaukratisering afskaffes.

Jeg er derfor parat til at ophæve dette cirkulære om elvarmeforbud, hvis der kan samles et flertal for det her i Folketinget, mens jeg på baggrund af mine bemærkninger her i øvrigt nok må afvise resten af beslutningsforslaget på trods af den positive holdning til intentionerne.

Ingrid Rasmussen (S):

Dette beslutningsforslag afviser vi fra Socialdemokratiets side at støtte, for det første fordi vi sammen med et flertal i Folketinget har indgået en aftale med regeringen, som udmøntede sig i lov nr. 382 af 13. juni 1990 om varmforsyning. Og sådan nogle aftaler står vi selvfølgelig ved. Loven er jo i øvrigt ikke ændret siden 1979, som ministeren også sagde. For det andet fordi Fremskridtspartiets forslag ikke tager hensyn til forbrugerne, som de selv siger. Det er ikke et spørgsmål om frit valg, men om egoisme, der arbejder direkte imod alle miljøhensyn, uanset hvad alle andre ønsker.

Der er heller ikke tale om et brud på ejendomsretten, som Fremskridtspartiet er så bekymret for, men en fornuftig forholden sig til problemerne vedrørende udlejerne, som ikke skal kunne blive ved med at udleje gammel-dags, utidssvarende petroleumsopvarmede boliger.

Kommunernes ret til at pålægge ejendomme tvangstilslutning er samfundsøkonomisk og miljømæssigt hensigtsmæssig.

Vi støtter altså ikke forslaget.

Flemming Hansen (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Per Tærsebøl, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtrykke, at vi er fuldstændig enige i de betragtninger, ministeren har fremsat, og derfor ikke kan støtte forslaget.

Peter Hansen-Nord (V):

Fremskridtspartiets beslutningsforslag er – med fare for, at jeg kommer til at gentage mig selv fra forrige forslag – en god idé med det rigtige mål, som godt kan ses i forlængelse af beslutningsforslag nr. B 3: Kan man ikke få solgt DONG, kan man jo prøve at ødelægge de bagvedliggende afsætningsmuligheder.

Det er vigtigt for mig at få fastslået med det berømte kig i bakspejlet, at skiftende energipolitiske forlig siden 1979 har bragt naturgasproblematikken ud i en svært forståelig jungle af love, bekendtgørelser og cirkulærer.

Det positive, man kan sige om denne situation, er, at vi herinde fra Folketinget har tilstræbt at få uddelegeret og decentraliseret en række beslutninger til kommunerne, således at de ubehagelige elementer i varmforsyningsloven behandles lokalt og så tæt på borgerne som muligt.

Det må være rigtigt, at vi ikke fratager kommunerne, som jo er ansvarlige for de regionale selskabers økonomi, og lokale fjernvarmeverker nogle muligheder, som vi har givet dem, og som nogle allerede har disponeret efter. Det må være vores vigtigste opgave at udstikke rammerne og ikke blande os i detailstyring, som vi ofte forfalder til her i Folketinget.

Endelig finder jeg det ligesom ministeren unødvendigt med det eksisterende generelle forbud mod etablering af elvarme i områder med kollektiv forsyning, idet kommunerne som sagt allerede har disse beføjelser i medfør af varmforsyningsloven.